



ฉ ร ร ม ะ ตู ม ต ร อ ง โ ล ก

สัปบุรุษผู้สงบบระจับ

ประกอบด้วยหิริและโอตตปปะ

ตั้งมั่นอยู่ในธรรมขาว

ท่านเรียกว่าผู้มีธรรมของเทวดาในโลก



ธรรมะคัมภีร์ครองโลก

๔๐๐

ธรรมกายเป็นหลักของโลก ผู้เข้าถึงพระธรรมกาย คือ ผู้เข้าถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา พระบรมศาสดาทรง เข้าถึงความเป็นลัทธิปัญญาพุทธเจ้าเพราะได้บรรลุกายธรรมอรหัต จิณฺตรัสรู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระลัทธิธรรมคำสอน ของพระองค์ ล้วนออกมาจากกลางธรรมกายที่กลั่นออกมาจาก ใจที่หยุดนิ่งอย่างสมบูรณ์แล้ว ผู้ที่จะศึกษาวิชาในทาง พระพุทธศาสนาได้ดี ต้องเป็นผู้ที่มีใจหยุดนิ่งเช่นกัน จึงจะ สามารถเข้าถึงธรรมอันขาวบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้า ที่เรียกว่า สุกกธรรม

มีพระบาลีใน ขุททกนิกาย เทวธรรมชาดก ว่า

“อิริโธตตปฺปสมฺปนฺนา สุกฺกธมฺมสมฺมาทิตา

สนฺโต สปฺปรีสา โลเก เทวธมฺมาติ วุจฺจเร

สัปปบุรุษผู้สงบระงับ ประกอบด้วยอิริและโธตตปปะ ตั้งมั่นอยู่ในธรรมขาว ท่านเรียกว่าผู้มีธรรมของเทวดาในโลก”

ผู้มีกาย วาจา ใจสงบ มีสติ มีอิริโธตตปปะ ไม่เบียดเบียน ลัทธิโลก ท่านเรียกว่าเป็นสัปปบุรุษ ผู้สงบระงับแล้วจากบาปกรรม มีความละเอียดต่อความชั่วและเกรงกลัวต่อบาป มีธรรมของ เทวดาที่เรียกว่า “เทวธรรม” ผู้ประพฤติตามธรรมนี้ ละโลกไป แล้ว จะไปบังเกิดเป็นสหายแห่งเทวดาในสุคติโลกสวรรค์



ธรรมะคุ้มครองโลก

๔๐๑

เพราะตั้งมั่นอยู่ในสูกกธรรม คือ ธรรมขาว หรือธรรมที่
พระลัมมาลัมพุทเจ้าได้ตรัสรู้

หิริโอตตปปะ คือ ธรรมคุ้มครองโลก ที่ทำให้โลกเกิด
ความสงบสุขร่มเย็น เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเจริญทาง
จิตใจของมวลมนุษยชาติ หิริโอตตปปะและศีล ๕ เป็นสิ่งที่ต้อง
ประพฤติร่วมกัน เพราะเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่เป็นปกติของมนุษย์
เป็นเหตุให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ดังเช่นเรื่องในอดีตกาล

*สมัยนั้น พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติเป็นพระโอรสของ
พระเจ้ากुरु ในนครอินทปัต เมื่อพระบิดาลิ้นพระชนม์แล้ว ท่าน
ได้ครองราชสมบัติแทน ทรงพระนามว่า **พระเจ้าธัญชัย**
ทรงปกครองแผ่นดินด้วยทศพิธราชธรรม และเป็นผู้มีอัธยาศัย
ในการให้ทานเป็นชีวิตจิตใจ

พระองค์ทรงสละทรัพย์สินส่วนพระองค์ เพื่อบริจาค
ทานถึงวันละ ๖๐๐,๐๐๐ กหาปณะ ทรงบริจาคทานมากมาย
ทุกๆ วัน โดยไม่เคยอึดในบุญ ทรงดำริเสมอว่า หากมีใครมาขอ
อวัยวะหรือมาขอราชสมบัติ พระองค์จะยกให้ทันที ในสมัยนั้นที่
แคว้นกาลิงคะซึ่งอยู่ติดกัน เกิดทุพภิกขภัยข้าวยากมากแพง
ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ชาวเมืองได้รับความเดือดร้อน



ธรรมะคุ้มครองโลก

๔๐๒

อดอยากยากจน จึงพากันมาร้องเรียนต่อพระราช

พระเจ้ากาสิงคะทรงเรียกประชุมเหล่าเสนาอำมาตย์ เพื่อให้ช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหา แม้จะพยายามช่วยกันแก้ไข จนสุดความสามารถ แต่ชาวเมืองก็ยังได้รับความลำบากเช่นเดิม พวกอำมาตย์จึงพากันกราบทูลว่า “ในแคว้นอินทปัต พระเจ้าธัญชัยทรงมีช้างมงคลที่ทำให้บ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรือง ถ้าได้ช้างมงคลมา ฝนก็จะตกต้องตามฤดูกาล” พระเจ้ากาสิงคะทรงมอบหมายให้พราหมณ์ ๘ คน เป็นทูตไปนครอินทปัต เพื่อขอช้างมงคลนั้น

พระโพธิสัตว์เป็นผู้ปรารถนาบริจาคทานทุกอย่างอยู่แล้ว เมื่อพราหมณ์มาทูลขอ พระองค์ทรงมีพระทัยปิตินิดว่า จะได้สละช้างมงคลเพื่อประโยชน์สุขแก่มหาชน จึงพระราชทานช้างมงคลให้พราหมณ์ พร้อมอธิษฐานจิตเพื่อปรารถนาการได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณอันเป็นที่รักยิ่ง

เมื่อพราหมณ์นำช้างมงคลมาแคว้นกาสิงคะ ฝนก็ยังไม่ตก ผู้คนยังอดอยากอยู่เช่นเดิม พระเจ้ากาสิงคะจึงทรงคาดคั้นถามเหล่าพราหมณ์ทั้งหลาย ครั้นทรงทราบว่า พระเจ้าธัญชัยเป็นผู้ประพฤติดุธรรม ดังนั้นในแคว้นของพระองค์จึงอุดมสมบูรณ์ ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล พระเจ้ากาสิงคะจึงมีพระดำรัสให้พวก



ธรรมะคุ้มครองโลก

๔๐๓

พราหมณ์และอำมาตย์นำช้างมงคลไปคืนและนำแผ่นทองไปจด
กुरुธรรม ที่พระเจ้าธัญชัยทรงรักษา เพื่อพระองค์จะได้
ประพฤติตามบ้าง

กुरुธรรมที่พระราชของชาวกรุงประเทศทรงประพฤติ
ปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นปกติ คือ ศีล ๕ นั้นเอง ทั้งพระราชมารดา
อัศรมเหสี จนถึงประชาชนคนธรรมดา แม้กระทั่งหญิงงามเมือง
ต่างพากันรักษาศีล ๕ เป็นปกติ เมื่อทุกคนมีศีลธรรม จิตใจจึง
ถูกปรับปรุงให้ตั้งงามสะอาดบริสุทธิ์ ทำให้สภาพแวดล้อม
บรรยากาศของโลกพลอยสะอาดบริสุทธิ์ตามไปด้วย เป็นเหตุให้
ฝนตกต้องตามฤดูกาล ข้าวปลาอาหารอุดมสมบูรณ์ ทุกคนใน
เมืองจึงอยู่เย็นเป็นสุข

เหล่าพราหมณ์และอำมาตย์ได้นำช้างมงคลกลับไปส่งคืน
และได้ทูลขอกुरुธรรมจากพระเจ้าธัญชัย พระองค์ทรงเปี่ยมไป
ด้วยความเมตตากรุณาปรารถนาจะช่วยเหลือชาวกาลิงคะ จึง
โปรดให้เขียนกुरुธรรมทั้ง ๕ ข้อ ลงในแผ่นทองคำ คือ

ข้อที่ ๑ ให้พระราชและพลกนิกรทั้งหมด อย่า
เบียดเบียนทำร้ายชีวิตสัตว์อื่น ข้อ ๒ อย่าได้ลักขโมย ถือเอา
สิ่งของที่คนอื่นยังไม่อนุญาต ข้อ ๓ ห้ามประพฤติผิดในกาม ให้
ยินดีในคู่ครองของตน ข้อ ๔ ให้เว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด



ธรรมะคຸ້ມครองโลก

๔๐๔

พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ้า และข้อสุดท้าย ให้เว้นจากการดื่ม
น้ำเมาและสิ่งเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นทางมาแห่งความประมาท

เมื่อเหล่าพราหมณ์และอำมาตย์ทูลขอภุมมกรรมจาก
พระราชาราชแล้ว ได้อัญเชิญไปสู่แคว้นกาลิงคะ พระเจ้ากาลิงคะ
ทรงสมทานภุมมกรรม ทั้ง ๕ ข้อนั้น ทรงตั้งใจประพบัติตาม อีกทั้งได้ประกาศว่า “หากทุกคนอยากจะให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล
อยากมีชีวิตอุดมสมบูรณ์ ครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
ให้รักษาภุมมกรรม ๕ ข้อนี้อย่างเคร่งครัด” มหาชนต่างพากัน
ประพบัติตามด้วยความเต็มใจกันถ้วนหน้า

เมื่อทุกคนในบ้านเมืองพร้อมใจกันประพบัติอยู่ในธรรม
สิ่งอัศจรรย์ก็บังเกิดขึ้น แผ่นดินที่เคยแห้งแล้งมาช้านาน เริ่มมี
ฝนตกมาหล่อเลี้ยงให้ชุ่มเย็น สภาพเศรษฐกิจที่เคยฝืดเคืองก็
เกิดสภาพคล่องชีวิตความเป็นอยู่ที่เคยขัดสนได้รับความทุกข์ยาก
ก็เปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทุกคนต่างได้รับความสุข
ทั้งหมดนี้เป็นผลจากการประพบัติธรรม บ้านเมืองจึงกลับเจริญ
รุ่งเรืองอีกครั้ง ทำให้ชาวเมืองรอดพ้นจากภัยพิบัติ และ
วิฤตการณ์ทั้งปวง

ถ้าชาวโลกประพบัติธรรม ธรรมย่อมคຸ້ມครองโลก แต่
ทุกคนรักาศิลให้บริสุทธิ์ก็สามารถพลิกฟื้นสถานการณ์บ้านเมือง



ธรรมะคัมภีร์ครองโลก

๔๐๕

จากภาวะที่เศรษฐกิจตกต่ำ ให้กลับดีขึ้นอย่างอัศจรรย์ ยิ่งถ้าทุกคนปฏิบัติธรรม ทำให้หยุดนิ่งพร้อมๆ กันทั่วทั้งโลก ได้เข้าถึงพระธรรมกายกันทุกคน สันติสุขที่แท้จริงย่อมบังเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย ธรรมะจึงเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะช่วยคัมภีร์ครองโลกให้อยู่รอดปลอดภัย

ในภาวะที่บ้านเมืองเป็นเช่นนี้ สิ่งที่เราต้องช่วยกันทำ คือ ให้มีเมตตาต่อกัน มีความเสียสละแบ่งปัน รู้จักสร้างบุญบารมีให้เพิ่มขึ้น เพราะบุญเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต ถ้าเรามีบุญมาก อุปสรรคก็ไม่มี ถ้ามีบุญน้อย อุปสรรคก็มีมาก กระแสบุญจะช่วยเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างให้ดีขึ้นได้ ขอให้ทุกคนมีจิตใจที่ดีเชื่อมั่นในบุญกันจริงๆ และตั้งใจปฏิบัติธรรมทุกสิ่งทุกอย่างย่อมจะดีขึ้นอย่างแน่นอน โลกจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับจิตใจของเรานั้นเอง

การที่พวกเราได้ปฏิบัติธรรมอย่างสม่ำเสมอในเวลาธรรมกาย เพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายนั้น นับเป็นผู้ฉลาดในการแก้ไขปัญหาชีวิต เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น เพราะเมื่อใจหยุดนิ่ง เราจะเข้าถึงชีวิตในระดับลึก จะเข้าถึงดวงธรรม ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ เข้าถึงกายภายในและกายธรรมไปตามลำดับ จนกระทั่งถึงกาย-



ธรรมะคัมภีร์ครองโลก

๔๐๖

ธรรมอรหัตซึ่งเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ที่สุด ถือว่าได้บรรลุเป้าหมายอันสูงสุดของชีวิต

เพราะฉะนั้น ให้ทุกๆ คนหมั่นฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระธรรมกาย จะได้ช่วยกันเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส เป็นการแก้ไขปัญหาทุกเรื่องที่เกิดขึ้นในโลก เพราะทุกอย่างต้องเริ่มต้นจากจิตใจที่ดีงาม นั่นคือ สันติภาพภายนอกต้องเกิดจากสันติสุขภายใน และสันติสุขภายในต้องเริ่มจากใจที่หยุดนิ่ง ดังนั้นให้ขยันหยุดใจให้เข้าถึงพระธรรมกายกันทุกคน

